

La qüestió de les «Mèdiques»

Publiquem els interessants comentaris i cartes que segueixen, que hem rebut dels Drs. Terrades i Puig i Sais. Els comentaris han estat suscitats amb motiu de la publicació per aquest darrer d'un article al BUTLLETÍ de desembre proppassat amb el títol que encapçala aquestes línies.

Sr. Director del BUTLLETÍ DEL S. DE M. DE C. I B.

Distingit company: He rebut l'adjunta lletra del benvolgut amic i company Dr. Terrades, lletra que considero molt útil que sigui publicada al BUTLLETÍ, al qual fi he recabat el permís de l'autor, que generosament me l'ha atorgat, i ara us demano a vós la mercè de voler ordenar que així es faci, per la qual cosa us dono a la bestreta les més expressives gràcies. Solament hi veig un inconvenient, que m'ha fet vacillar uns moments. Hem refereixo als mots, tan altament elogiosos com per a mi immescuts, que l'autor em dedica, però com que de llur supressió en resultaria una massa visible mutilació, prego els lectors que els passin per alt i es fixin solament en els molt bons conceptes de la carta. Aquesta és com segueix:

Barcelona, març del 1936.

Sr. En Hermenegild Puig i Sais.

Distingit company i amic: He llegit amb atenció el vostre article "La qüestió de les Mèdiques" publicat al número de desembre proppassat del BUTLLETÍ del Sindicat. L'he llegit amb dolor, perquè en ell puntualitzeu el gran mal, difícil de curar, que sofreix l'estament mèdic; l'he llegit amb gust, perquè és escrit d'un company sincer i equànime que té la valentia de posar el dit a la llaga, com vulgarment es diu. Per això em plau felicitar-vos tot desitjant que fóssiu vós el punt de partida del rellevament de l'estament mèdic, avui molt deprimat.

El mal, com dieu, és molt difícil de guarir, no diem impossible perquè aquesta paraula mata, i perquè, quan menys, és susceptible d'algun palliatiu, com vós indiqueu. I és difícil de guarir, perquè obeeix en part a causes generals a les quals no ens podem sostreure, com són:

1.ª La tendència mundial a la socialització de tot.

2.ª L'encariment de l'assistència mèdica, degut, en part, a nosaltres mateixos.

3.ª L'afany immoderat de fer diners a termini breu.

Un breu anàlisi ens ho farà comprendre millor.

Contra la tendència a la socialització del treball que porta com a corollari la igualtat de tots els individus en rendiment, res no hi ha a fer, si no és procurar retardar-la. Ja sabem que si aquest rendiment és més baix de qualitat en els treballs manuals en proporció directa d'allò, que cada treball tingui d'intellectual, què no passarà en el nostre, essencialment d'intelligència i fins d'intuïció i voluntat? La *standardització* de la Medicina a què porten les "Mèdiques" en treballar per un sou, serà prompte un greu perjudici per al malalt i per al metge. Per tant, hem d'esforçar-nos en evitar aquesta *standardització* tornant les coses a l'època de les antigues "germandats", que pagaven a preus mòdics si es vol, però no ruïnosa i que es limitaven a les famílies d'ingressos precaris.

L'encariment de l'assistència mèdica és també un fet innegable, que si, en part, és degut als progressos de la ciència, també ho és, en part no despreciable, a l'abús dels mitjans accessoris de diagnòstic prodigats de vegades per a gaudir de petits aventatges materials generosament donats, i altres per encobrir manca de preparació intel·lectual. Paral·lel amb això, ha vingut l'específic receptat sistemàticament, posposant l'oportunitat científica a un vergonyós partidisme comercial. També hi ha l'abús del visiteig, que si en tot temps ha estat patrimoni d'alguns desaprensus, avui sembla un mal molt estès. Per tal que es vegi que no parlo perquè sí, referiré un cas:

Una família de molt bona posició que té automòbil i que em paga bé les visites de l'especialitat, em diu un dia: "Doctor, quina "mèdica" m'aconsejla per als meus fills?" Per què m'ho pregunteu?. li